

Verslag en adviezen 3^e avond Mentoraat

“ Een fotografische Zoektocht ”

13 juni 2017

Algemeen

De 3^e bijeenkomst heb ik als zeer positief ervaren. Iedereen heeft zijn of haar eigen fotografische zoektocht voortgezet. Niet in alle gevallen is dit echter voor 100% gelukt. Diegene die nog zoekende zijn en nog ver verwijderd zijn van hun beoogde doel ga ik persoonlijke benaderen voor een individueel coaching moment. Telkens blijkt dat de 10 minuten aandacht te kort is om dieper op de materie in te gaan. Nu de vakantieperiode aanbreekt en de volgende bijeenkomst pas op 11 september is gepland, is de verleiding groot om even niet meer aan het mentoraat te denken. De opvatting dat je tijd zat hebt tot de volgende bijeenkomst is een misvatting. Voordat je het weet moet er weer prints laten zien van wat je hebt geproduceerd. Blijf gedurende de vakantieperiode zorgen voor je eigen continuïteit met je mentoraatsopdracht. Rest mij jullie veel fotografisch plezier toe te wensen in de komende maanden en ik zie jullie weer op 11 september a.s. Een fijne vakantie gewenst.

Gerard

Gerard heeft op dezelfde locatie onder verschillende tijdstippen van de dag het landschap gefotografeerd. Zoals hij zelf zegt komt hij hier niet verder mee. Wat opvalt is dat Gerard beschouwend fotografeert met een steeds voor de hand liggend camerastandpunt. Op ooghoogte en recht vooruit. Hij ziet wel de structuren, de vormen en lijnen in het landschap en past hierop de meest voor de hand liggend compositieregels toe. Het ontbreekt m.i. aan de beleving van het landschap. Gerard moet zich afvragen wat het landschap voor hem betekent. Is dit schoonheid, de verstillig, het karakter van het polderland, de reflectie van het landschap in het water, de begroeiingen in het landschap, zoals o.a. de knotwilgen, etc. Het voorbeeld is genoemd van **Saskia Boelums**. Zij heeft het thema “Hollandsche landschappen” verbeeld om dat zij zich verbonden voelt met de Hollandsche landschapschilders. Tevens is zij van de gedachte uitgegaan dat de klimaatverandering invloed zal hebben op deze landschappen. Kortom zij heeft gefotografeerd met een emotie, een visie, een boodschap. Met deze opvattingen heeft zij de schoonheid van het landschap proberen te vangen. Ik gebruik vaak de uitspraak: “een landschap moet je niet zien, maar dat moet je voelen”. Met een bepaalde gedachte moet Gerard gaan fotograferen. Anders blijft het een registraties van de locatie.

Gerard is geadviseerd om samen te gaan fotograferen met een fotomaatje die bekend is met het gebied. Als dit niet lukt heb ik toegezegd dat ik samen met Gerard en keer naar het gebied ga.

Saskia Boelsum: <http://www.saskiaboelsums.nl/photos/>

Cees

Cees heeft zijn collectie sportfoto's uitgebreid met foto's van een jeugd-rugby toernooi. Hij is er in geslaagd om de emotie van het sportmoment vast te leggen en minder te laten zien hoe de spelregels zijn en wat er gebeurt op het veld.

Het is een verbetering t.o.v. de vorige foto's van de rugby wedstrijd. Om de emotie goed vast te leggen moet je als fotograaf boven op het moment zitten. Als voorbeeld is genoemd van fotograaf Andrea van Steensel. Zij legt in haar serie "disappointment" de emotie, de schoonheid van de prestatie en teleurstelling vast.

Andrea van Steensel: <http://www.andreavansteensel.nl/portfolios/disappointment/>

Cees-Jan

Cees-Jan heeft met zijn dochter en collega's gewerkt. Zelf geeft hij aan dat hij te weinig tijd heeft geïnvesteerd in de relatie met zijn (nieuwe modellen). De sfeer van licht van de Hollandse meesters is nog niet helemaal gevonden en bereikt. Dit komt mede door de te donkere prints. Geadviseerd is om aan de workflow aandacht te besteden, zoals o.a. kalibratie van je scherm en het gebruik maken van het printprofiel van Profotonet. Door Cees-Jan wordt erkend dat het een pré is om met één of twee vaste modellen onder verschillende licht omstandigheden te gaan werken, zodat het experiment met het licht van de Hollandse meesters eigen gemaakt kan worden.

Kas

Kas heeft de oplossing gevonden hoe hij de culturele diversiteit in de wijk op Kanaaleiland kan weergeven. Hiervoor gebruikt hij een techniek die in straatfotografie veel wordt gebruikt. Kies een decor en wacht af wat er zich in het decor gaat afspelen. Door de locatie die Kas heeft gevonden is een galerij van een winkelcentrum, een soort openlucht theater|studio waar bewoners uit de wijk passeren. Uit de passant, de kleding, de huiskleur, etc. kun je de verschillende culturen waarnemen en afleiden. In dit concept is het belangrijk dat je steeds dezelfde kadrering gebruikt. Dus fotograferen op statief en je statief plek markeren op het trottoir met een watervaste merkstift. Telkens onder dezelfde weers-|licht omstandigheden werken. Dit geldt ook voor brandpuntafstand, diafragma en sluitertijd. De enige variabele kan je ISO zijn. Door consequent dit concept toe te passen, ontstaat er een min of meer typologische serie. De zoektocht van Kas heeft resultaat opgeleverd.

John

John zijn beeldstijl tekent zich in toenemende mate af. Het werken in zwart-wit, de licht-donker verhoudingen, de harde contrasten en functionele onscherpte, zijn basis elementen in zijn beeldtaal. Sommige foto's zijn mystiek andere daar en tegen weer verhalend. John gebruikt zijn fotografie als persoonlijk uitdrukkingsmiddel wat dicht bij hem zelf blijft. Het is veelal associatief gefotografeerd. Hij zou kunnen overwegen om het nog meer persoonlijk te maken. John gaat kijken of hij met zijn fotografie iets van zich zelf kan laten zien. Het moet meer een persoonlijke visuele Storytelling gaan worden. Kijk ook eens naar **Emilie Hudig**.

<http://www.emiliehudig.com/projects/#understand>

en **Fiona Struengmann**

<http://www.fionastruengmann.com/>

Trevor

In het verslag van de 2e avond heb ik aangegeven dat de ingeslagen weg met de paraplu's beelden opleveren die snel gelezen zijn en inhoudelijk minder sterk overkomen. Nu Trevor daarmee verder is gegaan, laat hij een bepaalde mate van anonimiteit van de passanten zien. De kleurrijke beelden en de beeldstijl verwijst naar het picturalisme in de schilderkunst. Het is aangenaam om er naar te kijken. Trevor gaat verder met deze ingeslagen weg.

Marijke

Marijke heeft een keuze gemaakt over de manier waarop zij haar project "het portretten van 80 plussers" vorm gaat geven. Zij heeft gekozen voor een combinatie van een klassieke portret en een portret van de omgeving waar de geportretteerde in zijn of haar vertrouwde omgeving is te zien. Op deze manier laat Marijke zien wie deze geportretteerde is. De context vertelt iets over de 80 plussers. Alles wordt bij bestaand licht gefotografeerd. Over de vorm, vierkant, rechthoekig, staand etc. van het portret en het portret met context wordt nog nagedacht.

Henk

Henk heeft Gregory weer verbeeld met de gedachten "*Present but not involved*". Hij heeft met behulp van leden van de fotoclub settings bedacht die aan het principe "*Present but not involved*" voldoen. Wat opvalt in deze setting is dat in enkele gevallen de afstand tot het onderwerp | de setting dusdanig groot is dat het verhaal lastig te lezen is. De beschouwingsafstand is hier cruciaal. De foto rechtsonder is volgens mij de juiste afstand. Het creëren van nieuwe settings die voldoen aan het uitgangspunt is de volgende uitdaging voor Henk. Het lichtgebruik is een sterk punt van zijn beeldstijl | taal. Dit moet in alle foto's terug komen, zodat er een conceptuele samenhang gaat ontstaan.

Yolanda

Jolanda heeft haar zoektocht voortgezet en gaat zich meer concentreren op een uitgewerkt thema "Show you your Body". Dit gaat een iets andere inhoud krijgen. Zij wil laten zien dat sporters naast hun passie ook gehecht kunnen zijn aan materiele zaken. Zo moet de getoonde volgelkooi op de middelste foto onder een betekenis hebben voor de geportretteerde en niet alleen dienen als decorstuk. Als voorbeeld is aangehaald de serie van de fotografe Kiki Groot. Zij heeft vluchtelingen geportretteerd die voorwerpen hebben meegenomen die voor hen een betekenis hebben en een herinnering zijn aan de achtergelaten broer, zus of anderen. Het zijn voorwerpen waar een emotionele waarde aan zit. Die heeft zij als stillevens gefotografeerd. Dit stillevens wordt samen getoond met het portret van de vluchteling. Dit zou een concept kunnen zijn waarbij Jolanda op zoek gaat naar materiele voorwerpen die voor de sporter een emotionele waarde hebben. Zij gaat nadenken over deze richting.

Kiki Groot: http://www.kikigroot.com/?fluxus_portfolio=keys-without-a-house-2

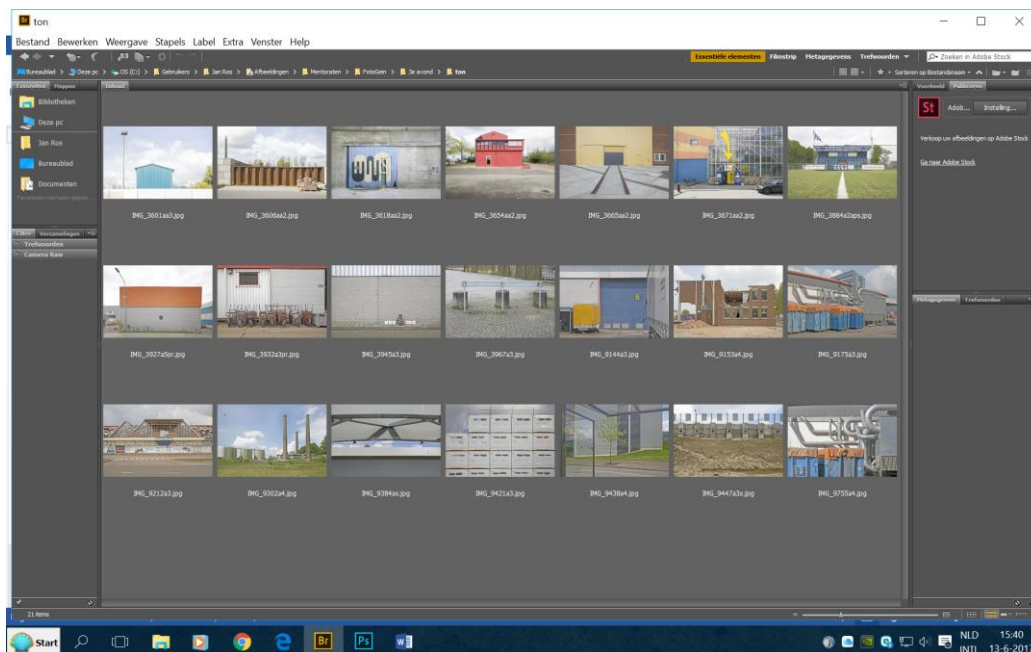
Ruud

Ruud is nog zoekende. Het voornemen om een eigen nieuwe wereld te creëren is nog steeds zijn uitgangspunt. Tijdens het fotograferen voor de kunstroute heeft Ruud gelijktijdig het moment gebruik om ook voor zijn mentoraats-opdracht te fotograferen. Op de terugweg naar huis heb ik daar nog wat langer over na kunnen denken en ben tot de conclusie gekomen dat, als vanaf het begin niet helder voor ogen staat wat je nu precies wilt gaan doen, dan wordt de fotografische zoektocht een fotografische dwaaltocht. Ik ga met Ruud nog een keer individueel aan de slag om te proberen om e.e.a. helder te krijgen. Het ontbreekt nog aan enige structuur en focus op het onderwerp en de manier hoe het onderwerp | thema in de praktijk vorm gegeven kan worden.

Ton

Ton had zich afgemeld. Hij vermaakt zich bij Oerol op Terschelling. Niet te min is Ton heel actief geweest en heeft mij een 11 tal nieuwe foto's toegestuurd. Als ik de foto's van de 2^e bijeenkomst samenvoeg met deze nieuwe reeks, dan laat Ton zien hoe hij beschouwend de werkelijkheid observeert. Naast het minimalisme, hebben ze ook iets van een poëtische inslag. De onooglijke werkelijkheid geeft hij een visuele schoonheid mede door de gekozen kadrering en kleurgebruik. Met de 22 foto's die ik nu van Ton heb gekregen ontstaat er al hij een rijk visueel schouwspel van industrie-terreintjes die verlaten ogen of een nieuwe bestemming hebben gekregen. Wat ik als beschouwer nog niet helemaal helder krijg is welke visie Ton heeft over deze verschijningsvormen (industrieterreintjes) of welke betekenis hij als fotograaf aan dit fenomeen wil geven. Het hinkt volgens mij nog op meerder gedachten. Enerzijds zie je soms een humoristische inslag, anderzijds is de esthetiek van het onooglijke dominant en tot slot zie ik ook de ondoordachte beslissingen van ontwerpers van de infrastructuur. Ik heb met hem afgesproken dat wij na Oerol telefonisch contact hebben of vanwege de gemiste avond elkaar face to face zullen treffen om hierover nog eens van gedachten te wisselen.

Volgende bijeenkomst 11 september 2017